

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES)
2019/1937**

(2019. gada 23. oktobris)

**par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu
pārkāpumiem**

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA, DEFINĪCIJAS UN AIZSARDZĪBAS NOSACĪJUMI

1. pants

Mērķis

Šīs direktīvas mērķis ir stiprināt Savienības tiesību aktu un politiku izpildi konkrētās jomās, nosakot kopīgus minimālos standartus, kas paredz augstu aizsardzības līmeni personām, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem.

2. pants

Materiālā darbības joma

1. Ar šo direktīvu nosaka kopējos minimālos standartus attiecībā uz tādu personu aizsardzību, kuras ziņo par šādiem Savienības tiesību aktu pārkāpumiem:

a) pārkāpumi, uz kuriem attiecas Savienības tiesību akti, kas uzskaitīti pielikumā un kas attiecas uz šādām jomām:

i) publiskais iepirkums;

ii) finanšu pakalpojumi, produkti un tirgi, un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršana;

iii) produktu drošība un atbilstība;

iv) transporta drošība;

v) vides aizsardzība;

vi) pretradiācijas aizsardzība un kodoldrošums;

vii) pārtikas un barības nekaitīgums, dzīvnieku veselība un labturība;

viii) sabiedrības veselība;

ix) patērētāju tiesību aizsardzība;

x) privātās dzīves un personas datu aizsardzība un tīkla un informācijas sistēmu drošība;

b) pārkāpumi, kas apdraud Savienības finanšu intereses, kā minēts LESD 325. pantā un kā papildus precizēts attiecīgajos Savienības pasākumos;

▼B

- c) pārkāpumi attiecībā uz iekšējo tirgu, kā minēts LESD 26. panta 2. punktā, tostarp Savienības konkurences un valsts atbalsta noteikumu pārkāpumi, kā arī pārkāpumi attiecībā uz iekšējo tirgu attiecībā uz darbībām, kas ir pretrunā noteikumiem par uzņēmumu ienākuma nodokli, vai mehānismiem, kuru nolūks ir iegūt nodokļu priekšrocības, vēršoties pret piemērojamā uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību akta priekšmetu vai nolūku.
2. Šī direktīva neskar dalībvalstu pilnvaras paplašināt aizsardzību ar valsts tiesību aktiem attiecībā uz jomām vai darbībām, kuras neaptver 1. punkts.

*3. pants***Saistība ar citiem Savienības tiesību aktiem un valstu noteikumiem**

1. Ja Savienības nozaru tiesību aktos, kas uzskaitīti pielikuma II daļā, ir paredzēti īpaši noteikumi par pārkāpumu ziņošanu, tad piemēro minētos noteikumus. Šīs direktīvas noteikumi ir piemērojami tiktāl, cik jautājums nav obligāti reglamentēts minētajos Savienības nozaru tiesību aktos.
2. Šī direktīva neietekmē dalībvalstu pienākumu nodrošināt valsts drošību vai to pilnvaras aizsargāt savas būtiskās drošības intereses. Jo īpaši, to nepiemēro ziņojumiem par tādu iepirkuma noteikumu pārkāpumiem, kuri ietver aizsardzības vai drošības aspektus, ja vien tos neaptver attiecīgie Savienības akti.
3. Šī direktīva neietekmē to, kā tiek piemēroti Savienības vai valstu tiesību akti, kas attiecas uz turpmāk minēto:
- a) klasificētas informācijas aizsardzību;
 - b) advokāta un klienta un ārsta un pacienta saziņas konfidencialitātes aizsardzību;
 - c) tiesas apspriežu slepenību; vai
 - d) kriminālprocesa noteikumiem.
4. Šī direktīva neietekmē valsts noteikumus par to, kā darba ņēmēji īsteno tiesības apspriesties ar saviem pārstāvjiem vai arodbiedrībām un par aizsardzību pret jebkādu nepamatotu kaitējošu pasākumu, kura cēlonis ir šāda apspriešanās, kā arī par sociālo partneru autonomiju un to tiesībām slēgt koplīgumus. Tas neietekmē aizsardzības līmeni, ko piešķir ar šo direktīvu.

*4. pants***Darbības joma attiecībā uz personām**

1. Šo direktīvu piemēro ziņojošām personām, kas strādā privātajā vai publiskajā sektorā un kas ieguvušas informāciju par pārkāpumiem ar darbu saistītā kontekstā, tostarp vismaz:

▼B

- a) personām, kurām ir darba ņēmēja statuss LESD 45. panta 1. punkta izpratnē, tostarp ierēdņiem;
 - b) personām, kurām ir pašnodarbinātas personas statuss LESD 49. panta izpratnē;
 - c) akcionāriem un personām, kuras darbojas uzņēmuma administratīvajā, vadības vai uzraudzības struktūrā, tostarp personām, kas nav uzņēmuma vadītāji, kā arī brīvprātīgajiem un atalgotiem vai neatalgotiem praktikantiem;
 - d) jebkurai personai, kura strādā darbuzņēmēju, apakšuzņēmēju un piegādātāju uzraudzībā un vadībā.
2. Šo direktīvu piemēro arī ziņojošām personām, ja tās ziņo vai publisko informāciju par pārkāpumiem, kas iegūta darba attiecībās, kuras pēc tam ir beigušās.
3. Šo direktīvu piemēro arī ziņojošām personām, kuru darba attiecības vēl nav sākušās, gadījumos, kad informācija par pārkāpumiem ir iegūta darbā pieņemšanas procedūras laikā vai citā pirmslīguma pārrunu posmā.
4. Šīs direktīvas VI nodaļā izklāstītos ziņojošo personu aizsardzības pasākumus attiecīgā gadījumā piemēro arī:
- a) atbalstītājiem;
 - b) trešām personām, kas saistītas ar ziņojošām personām un kas riskē, ka varētu ciest no represijām ar darbu saistītā kontekstā, piemēram, ziņojošo personu kolēģi vai radnieki; un
 - c) juridiskām personām, kuras pieder ziņojošām personām, kurās tās strādā vai ar kurām tās ir citādi saistītas ar darbu saistītā kontekstā.

*5. pants***Definīcijas**

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “pārkāpumi” ir darbības vai bezdarbība, kas:
 - i) ir nelikumīgas un attiecas uz Savienības tiesību aktiem un jomām, uz ko attiecas 2. pantā minētā materiālā darbības joma; vai
 - ii) vērsas pret to Savienības tiesību aktu un jomu noteikumu priekšmetu vai nolūku, kuri ietilpst 2. pantā minētajā materiālajā darbības jomā;
- 2) “informācija par pārkāpumiem” ir informācija, tostarp saprātīgas aizdomas, par faktiskiem vai iespējamiem pārkāpumiem, kas notikuši vai, ļoti iespējams, var notikt organizācijā, kurā ziņojošā persona strādā vai ir strādājusi, vai citā organizācijā, ar kuru ziņojošā persona sazinās vai sazinājās saistībā ar darbu, un par mēģinājumiem slēpt šādus pārkāpumus;

▼B

- 3) “ziņojums” vai “ziņošana” ir mutiska vai rakstiska informācijas par pārkāpumiem paziņošana;
- 4) “iekšējā ziņošana” ir informācijas par pārkāpumiem mutiska vai rakstiska paziņošana publisko vai privāto tiesību juridiskajā personā;
- 5) “ārējā ziņošana” ir informācijas par pārkāpumiem mutiska vai rakstiska paziņošana kompetentajām iestādēm;
- 6) “informācijas publiskošana” vai “publiska paziņošana” ir informācijas par pārkāpumiem padarīšana par publiski pieejamu;
- 7) “ziņojošā persona” ir fiziska persona, kas ziņo vai publisko ar darbu saistītu aktivitāšu kontekstā iegūtu informāciju par pārkāpumiem;
- 8) “atbalstītājs” ir fiziska persona, kura palīdz ziņojošajai personai ziņošanas procesā ar darbu saistītā kontekstā un kuras palīdzībai vajadzētu būt konfidencialai;
- 9) “ar darbu saistīts konteksts” ir pašreizējas vai kādreizējas darba aktivitātes publiskajā vai privātajā sektorā, kurās neatkarīgi no minēto aktivitāšu veida personas var iegūt informāciju par pārkāpumiem un kuru laikā pret minētajām personām varētu vērst represijas, ja tās ziņojušas šādu informāciju;
- 10) “iesaistītā persona” ir fiziska vai juridiska persona, kas ziņotajā vai izpaustajā informācijā minēta kā persona, kurai piedēvē pārkāpumu, vai ar ko minētā persona ir saistīta;
- 11) “represijas” ir jebkāda tieša vai netieša darbība vai bezdarbība, kas notiek ar darbu saistītā kontekstā un kā cēlonis ir iekšējā vai ārējā ziņošana vai informācijas publiskošana, un kas izraisa vai var izraisīt nepamatotu kaitējumu ziņojošai personai;
- 12) “turpmākie pasākumi” ir jebkāda darbība, ko veicis ziņojuma saņēmējs vai jebkura kompetenta iestāde, lai novērtētu ziņojumā izteikto apgalvojumu precizitāti un, ja nepieciešams, reaģētu uz paziņoto pārkāpumu, tostarp ar tādām darbībām kā iekšēja pārbaude, izmeklēšana, saukšana pie atbildības, līdzekļu atgūšana vai procedūras slēgšana;
- 13) “atgriezeniskā saite” ir informācijas sniegšana ziņojošām personām par darbību, ko paredzēts veikt vai kas ir veikta kā turpmākie pasākumi, un par to pamatojumu;
- 14) “kompetentā iestāde” ir jebkura valsts iestāde, kura ir izraudzīta tam, lai saņemtu ziņojumus saskaņā ar III nodaļu un nodrošinātu atgriezenisko saiti ziņojošajai personai, un/vai izraudzīta pildīt šajā direktīvā paredzētos pienākumus, jo īpaši attiecībā uz turpmākajiem pasākumiem.

*6. pants***Ziņojošo personu aizsardzības nosacījumi**

1. Ziņojošās personas kvalificējas šajā direktīvā paredzētajai aizsardzībai ar noteikumu, ka:

▼B

- a) tām bija saprātīgi iemesli domāt, ka paziņotā informācija par pārkāpumiem ziņošanas laikā bija patiesa un ka uz šādu informāciju attiecās šīs direktīvas darbības joma; un
- b) tās ziņoja vai nu iekšēji saskaņā ar 7. pantu, vai ārēji saskaņā ar 10. pantu vai publiskoja informāciju saskaņā ar 15. pantu.

2. Neskarot esošos pienākumus nodrošināt anonīmu ziņošanu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, šī direktīva neietekmē dalībvalstu pilnvaras lemt, vai privāto vai publisko tiesību juridiskajām personām un kompetentajām iestādēm jāpieņem anonīmi ziņojumi par pārkāpumiem un jāveic turpmāki pasākumi saistībā ar tiem.

3. Personas, kas anonīmi ziņoja vai publiskoja informāciju par pārkāpumiem, bet kas pēc tam ir identificētas un cieš no represijām, tomēr kvalificējas aizsardzībai VI nodaļā paredzētajai aizsardzībai, ar noteikumu, ka tās atbilst 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

4. Persona, kas attiecīgajām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām ziņo informāciju par pārkāpumiem, kuri ir šīs direktīvas darbības jomā, kvalificējas šajā direktīvā paredzētajai aizsardzībai saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā personas, kuras ziņojušas ārēji.

II NODAĻA

IEKŠĒJĀ ZIŅOŠANA UN TURPMĀKIE PASĀKUMI

7. pants

Ziņošana, izmantojot iekšējos ziņošanas kanālus

1. Kā vispārējs princips un neskarot 10. un 15. pantu, informāciju par pārkāpumiem var ziņot pa iekšējiem kanāliem un saskaņā ar procedūrām, kas paredzētas šajā nodaļā.

2. Dalībvalstis mudina pirms ziņošanas, izmantojot ārējos ziņošanas kanālus, ziņot, izmantojot iekšējos ziņošanas kanālus, ja uz pārkāpumu var efektīvi reaģēt iekšēji un ja ziņojošā persona uzskata, ka nepastāv represiju risks.

3. Attiecīgu informāciju saistībā ar 2. punktā minēto iekšējo ziņošanas kanālu izmantošanu sniedz tādas informācijas kontekstā, kuru sniedz privāto un publisko tiesību juridiskās personas, ievērojot 9. panta 1. punkta g) apakšpunktu, un kompetentās iestādes, ievērojot 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 13. pantu.

8. pants

Pienākums izveidot iekšējos ziņošanas kanālus

1. Dalībvalstis nodrošina, ka privāto un publisko tiesību juridiskās personas pēc apspriešanās ar sociālajiem partneriem un vienojoties ar tiem, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, izveido kanālus un procedūras iekšējai ziņošanai un turpmākajiem pasākumiem.

▼B

2. Šā panta 1. punktā minētie kanāli un procedūras dod iespēju juridiskās personas darba ņēmējiem ziņot par pārkāpumiem. Tie var dot iespēju ziņot informāciju par pārkāpumiem arī citām personām, kas minētas 4. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā un 4. panta 2. punktā un kas sazinās ar organizāciju savu ar darbu saistītu aktivitāšu kontekstā.

3. Šā panta 1. punktu piemēro privāto tiesību juridiskajām personām, kurās ir 50 vai vairāk darba ņēmēju.

4. Šā panta 3. punktā paredzēto robežvērtību nepiemēro juridiskajām personām, uz kurām attiecas pielikuma I.B un II daļā minēto Savienības aktu darbības joma.

5. Ziņošanas kanālu darbību iekšēji var nodrošināt šajā nolūkā izraudzīta persona vai struktūrvienība, vai tos var nodrošināt ārēji trešā persona. Garantijas un prasības, kas minētas 9. panta 1. punktā, piemēro arī trešām personām, kurām uzticēts nodrošināt ziņošanas kanālu privāto tiesību juridiskajai personai.

6. Privāto tiesību juridiskās personas, kurās ir 50 līdz 249 darba ņēmēji, var kopīgi izmantot resursus ziņojumu saņemšanai ar informāciju par pārkāpumiem un jebkādu izmeklēšanu, kas jāveic. Tas neskar šādām juridiskajām personām ar šo direktīvu noteiktos pienākumus saglabāt konfidencialitāti, nodrošināt atgriezenisko saiti un reaģēt uz paziņoto pārkāpumu.

7. Pēc atbilstoša riska novērtējuma, ņemot vērā juridisko personu darbības veidu un no tā izrietošo riska līmeni jo īpaši videi un sabiedrības veselībai, dalībvalstis var prasīt, lai privāto tiesību juridiskās personas, kurās ir mazāk nekā 50 darba ņēmēju, izveido iekšējos ziņošanas kanālus un procedūras saskaņā ar II nodaļu.

8. Dalībvalstis paziņo Komisijai jebkuru lēmumu prasīt privāto tiesību juridiskajām personām izveidot iekšējus ziņošanas kanālus, ievērojot 7. punktu. Minētajā paziņojumā ietver lēmuma pieņemšanas iemeslus un 7. punktā minētā riska novērtējumā izmantotos kritērijus. Komisija minēto lēmumu paziņo pārējām dalībvalstīm.

9. Šā panta 1. punktu piemēro visām publisko tiesību juridiskajām personām, tostarp jebkurai juridiskajai personai, kura pieder šādām juridiskajām personām vai kuru tās kontrolē.

Dalībvalstis var atbrīvot no 1. punktā minētā pienākuma pašvaldības, kurās ir mazāk nekā 10 000 iedzīvotāju vai mazāk par 50 darba ņēmējiem, vai citas šā punkta pirmajā daļā minētās juridiskās personas, kurās ir mazāk par 50 darba ņēmējiem.

Dalībvalstis var paredzēt, ka pašvaldībām var būt kopīgi iekšējās ziņošanas kanāli vai to darbību var nodrošināt kopīgas pašvaldību iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka kopīgie iekšējie ziņošanas kanāli ir nodalīti un autonomi no attiecīgajiem ārējiem ziņošanas kanāliem.

▼B

9. pants

Procedūras iekšējai ziņošanai un turpmākajiem pasākumiem

1. Procedūras iekšējai ziņošanai un turpmākajiem pasākumiem, kas minētas 8. pantā, ietver turpmāk minēto:
 - a) ziņojumu saņemšanas kanālus, kuri ir izstrādāti, izveidoti un darbojas drošā veidā, kas nodrošina, ka tiek aizsargāta ziņojošās personas un jebkuras ziņojumā minētas trešās personas identitātes konfidencialitāte, un nepieļauj nepilnvarotu darbinieku piekļuvi;
 - b) ziņojuma saņemšanas apstiprinājumu, ko ziņojošajai personai nosūta ne vēlāk kā septiņu dienu laikā pēc minētās saņemšanas;
 - c) par neitrālas personas vai struktūrvienības izraudzīšanos, kas ir kompetenta attiecībā uz turpmākajiem pasākumiem pēc ziņojumiem un kura var būt tā pati persona vai struktūrvienība, kas saņem ziņojumus, un kura uzturēs saziņu ar ziņojošo personu un vajadzības gadījumā lūgs minētajai ziņojošajai personai papildu informāciju un tai nodrošinās atgriezenisko saiti;
 - d) pienācīgus turpmākos pasākumus, ko veic izraudzītā persona vai struktūrvienība, kas minēta c) apakšpunktā;
 - e) pienācīgus turpmākos pasākumus attiecībā uz anonīmu ziņošanu, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos;
 - f) saprātīgu termiņu, lai nodrošinātu atgriezenisko saiti, kurš nepārsniedz trīs mēnešus pēc ziņojuma saņemšanas apstiprinājuma vai, ja šāds apstiprinājums ziņojošajai personai netika nosūtīts, trīs mēnešus pēc septiņu dienu termiņa beigām no ziņojuma iesniegšanas dienas;
 - g) skaidras un viegli pieejamas informācijas sniegšanu par nosacījumiem un procedūrām ārējai ziņošanai kompetentajām iestādēm, ievērojot 10. pantu un, attiecīgā gadījumā, Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām.
2. Kanāli, kas paredzēti 1. punkta a) apakšpunktā, dod iespēju ziņot rakstiski, mutiski vai abējādi. Mutiska ziņošana ir iespējama, izmantojot tālruna līnijas vai citas balss ziņapmaiņas sistēmas, un – pēc ziņojošās personas lūguma – saprātīgā termiņā tiekoties klātienē.

III NODAĻA

ĀRĒJĀ ZIŅOŠANA UN TURPMĀKIE PASĀKUMI

10. pants

Ziņošana, izmantojot ārējos ziņošanas kanālus

Neskarot 15. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ziņojošās personas ziņo informāciju par pārkāpumiem, izmantojot 11. un 12. pantā minētos kanālus un procedūras, pēc tam, kad ir vispirms ziņojušas, izmantojot iekšējos ziņošanas kanālus, vai uzreiz ziņojot, izmantojot ārējos ziņošanas kanālus.

▼B

*11. pants***Pienākums izveidot ārējos ziņošanas kanālus un veikt turpmākos pasākumus pēc ziņojumiem**

1. Dalībvalstis izraugās iestādes, kas ir kompetentas saņemt ziņojumus, nodrošināt atgriezenisko saikni un veikt turpmākos pasākumus pēc ziņojumiem, un nodrošina tām pienācīgus resursus.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes:
 - a) izveido neatkarīgus un autonomus ārējos ziņošanas kanālus tam, lai saņemtu informāciju par pārkāpumiem un rīkotos ar to;
 - b) nekavējoties un katrā ziņā septiņu dienu laikā pēc ziņojuma saņemšanas apstiprina saņemšanu, izņemot, ja ziņojošā persona ir skaidri lūgusi to nedarīt vai kompetentā iestāde pamatoti uzskata, ka ziņojuma saņemšanas apstiprināšana apdraudētu ziņojošās personas identitātes aizsardzību;
 - c) pienācīgi veic turpmākos pasākumus pēc ziņojumiem;
 - d) sniedz ziņojošajai personai atgriezenisko saiti saprātīgā termiņā, kas nepārsniedz trīs mēnešus, vai pienācīgi pamatotos gadījumos – sešus mēnešus;
 - e) saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām informē ziņojošo personu par pēc ziņojuma ierosinātās izmeklēšanas galarezultātu;
 - f) ziņojumā iekļauto informāciju savlaicīgi pārsūta attiecīgajām Savienības kompetentajām iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām turpmākai izmeklēšanai, ja tas ir paredzēts Savienības vai valsts tiesību aktos.
3. Dalībvalstis var paredzēt, ka kompetentās iestādes pēc jautājuma pienācīgas izvērtēšanas var nolemt, ka paziņotais pārkāpums ir acīmredzami sīks un tam nav vajadzīgi vēl kādi turpmākie pasākumi, ievērojot šo direktīvu, izņemot procedūras slēgšanu. Tas neietekmē citus pienākumus vai citas piemērojamās procedūras reaģēšanai uz paziņoto pārkāpumu, vai aizsardzību, ko piešķir ar šo direktīvu attiecībā uz iekšējo vai ārējo ziņošanu. Šādā gadījumā kompetentās iestādes paziņo ziņojošajai personai par savu lēmumu un tā iemesliem.
4. Dalībvalstis var paredzēt, ka kompetentās iestādes var nolemt slēgt procedūras par atkārtotiem ziņojumiem, kuri neietver nekādu jaunu nozīmīgu informāciju par pārkāpumiem salīdzinājumā ar iepriekšējo ziņojumu, par kuru attiecīgās procedūras tika slēgtas, nav vajadzīgi turpmākie pasākumi, ja vien jaunu juridisko vai faktisko apstākļu dēļ nav vajadzīgi citādi turpmākie pasākumi. Šādā gadījumā kompetentās iestādes informē ziņojošo personu par savu lēmumu un tā iemesliem.
5. Dalībvalstis var paredzēt, ka gadījumā, ja tiek iesniegts daudz ziņojumu, kompetentās iestādes prioritārā kārtā var izskatīt ziņojumus par nopietniem pārkāpumiem vai būtisku noteikumu pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šīs direktīvas darbības joma, neskarot 2. punkta d) apakšpunktā izklāstītos termiņus.

▼B

6. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkura iestāde, kas saņēmusi ziņojumu, bet nav kompetenta reaģēt uz paziņoto pārkāpumu, saprātīgā termiņā drošā veidā nosūta to kompetentajai iestādei un ka ziņojošā persona bez kavēšanās tiek informēta par šādu nosūtīšanu.

*12. pants***Ārējo ziņošanas kanālu modelis**

1. Ārējie ziņošanas kanāli ir uzskatāmi par neatkarīgiem un autonomiem, ja tie atbilst šādiem kritērijiem:

- a) tos izstrādā, izveido un to darbību nodrošina tādā veidā, kas nodrošina informācijas pilnīgumu, integritāti un konfidencialitāti un nepieļauj nepilnvarotu kompetentās iestādes darbinieku piekļuvi;
- b) tie nodrošina pastāvīgu informācijas glabāšanu saskaņā ar 18. pantu, lai varētu tikt veikta turpmāka izmeklēšana.

2. Ārējie ziņošanas kanāli dod iespēju veikt ziņošanu rakstiski un mutiski. Mutiska ziņošana ir iespējama pa tālruni vai izmantojot citas balsis ziņapmaiņas sistēmas un – pēc ziņojošās personas lūguma – saprātīgā termiņā tiekoties klātienē.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tad, ja ziņojums tiek saņemts pa citiem kanāliem, nevis 1. un 2. punktā minētajiem ziņošanas kanāliem vai to saņem darbinieki, kas nav atbildīgie par ziņojumu apstrādi, darbiniekiem, kuri to saņem, ir aizliegts izpaust jebkādu informāciju, kas varētu identificēt ziņojošo personu vai iesaistīto personu, un ka tie nekavējoties un bez izmaiņām pārsūta ziņojumu darbiniekiem, kas ir atbildīgi par ziņojumu apstrādi.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes izraugās darbiniekus, kuri ir atbildīgi par ziņojumu apstrādi, un jo īpaši par:

- a) informācijas sniegšanu jebkurai ieinteresētajai personai par ziņošanas procedūrām;
- b) ziņojumu saņemšanu un turpmākajiem pasākumiem pēc tiem;
- c) saziņas uzturēšanu ar ziņojošo personu, lai nodrošinātu atgriezenisko saiti un vajadzības gadījumā lūgtu sīkāku informāciju.

5. Darbinieki, kas minēti 4. punktā, saņem īpašu apmācību ziņojumu apstrādes nolūkā.

*13. pants***Informācija par ziņojumu saņemšanu un turpmākajiem pasākumiem pēc tiem**

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes savā tīmekļa vietnē atsevišķā, labi pamanāmā un pieejamā sadaļā publicē šādu informāciju:

- a) nosacījumi tam, lai kvalificētos šajā direktīvā paredzētajai aizsardzībai;

▼B

- b) kontaktinformācija ārējiem ziņošanas kanāliem, kā paredzēts 12. pantā, jo īpaši šādu kanālu elektroniskās un pasta adreses, un tālruņa numuri, norādot, vai tālruņa sarunas tiek ierakstītas;
- c) pārkāpumu ziņošanai piemērojamās procedūras, tostarp veids, kādā kompetentā iestāde var pieprasīt ziņojošai personai precizēt paziņoto informāciju vai sniegt papildu informāciju, termiņš, kurā jāsniedz atgriezeniskā saite ziņojošajai personai, un šādas atgriezeniskās saites veids un saturs;
- d) konfidencialitātes režīms, ko piemēro ziņojumiem, un jo īpaši informācija attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar šīs direktīvas 17. pantu, Regulas (ES) 2016/679 5. un 13. pantu, Direktīvas (ES) 2016/680 13. pantu un Regulas (ES) 2018/1725 15. pantu, kā tas ir attiecīgi;
- e) pēc ziņojumiem veicamo turpmāko pasākumu raksturs;
- f) tiesiskās aizsardzības līdzekļi un procedūras aizsardzībai pret represijām un konfidencialu konsultāciju pieejamība personām, kas apsver ziņošanu;
- g) paziņojums, kurā skaidri paskaidroti nosacījumi, pēc kuriem personas, kas ziņo kompetentajām iestādēm, ir aizsargātas no tā, ka tām iestājas atbildība par konfidencialitātes pārkāpumu, ievērojot 21. panta 2. punktu; un
- h) attiecīgā gadījumā – 20. panta 3. punktā paredzētā informācijas centra vai vienotās neatkarīgās administratīvās iestādes kontaktinformācija.

*14. pants***Kompetento iestāžu procedūru pārskatīšana**

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes regulāri un vismaz reizi trīs gados pārskata savas procedūras ziņojumu saņemšanai un turpmākiem pasākumiem pēc tiem. Šādu procedūru pārskatīšanā kompetentās iestādes ņem vērā savu un citu kompetento iestāžu pieredzi un savas procedūras attiecīgi pielāgo.

IV NODAĻA

INFORMĀCIJAS PUBLISKOŠANA*15. pants***Informācijas publiskošana**

1. Persona, kura publisko informāciju, kvalificējas šajā direktīvā paredzētajai aizsardzībai, ja ir izpildīts jebkurš no šādiem nosacījumiem:

- a) persona vispirms ziņo iekšēji un ārēji, vai uzreiz ārēji saskaņā ar II un III nodaļu, bet uz ziņojumu netika atbilstoši reaģēts saprātīgā termiņā, kas minēts 9. panta 1. punkta f) apakšpunktā vai 11. panta 2. punkta d) apakšpunktā; vai
- b) personai ir saprātīgi iemesli domāt, ka:

▼B

- i) pārkāpums var būt nenovēršams vai nepārprotams sabiedrības interešu apdraudējums, piemēram, gadījumos, kad pastāv ārkārtas situācija vai nenovēršama kaitējuma risks; vai
 - ii) ārējas ziņošanas gadījumā pastāv represiju risks vai ir mazas izredzes, ka tiks efektīvi reaģēts uz pārkāpumu gadījuma īpašo apstākļu dēļ, piemēram, tad, ja var tikt slēpti vai iznīcināti pierādījumi vai ja starp iestādi un pārkāpuma izdarītāju varētu pastāvēt slepena vienošanās, vai ja iestāde varētu būt iesaistīta pārkāpumā.
2. Šo pantu nepiemēro gadījumos, kad persona tieši atklāj informāciju presei, ievērojot īpašus valsts noteikumus, ar ko izveido aizsardzības sistēmu saistībā ar vārda un informācijas brīvību.

V NODAĻA

IEKŠĒJAI UN ĀRĒJAI ZIŅOŠANAI PIEMĒROJAMIE NOTEIKUMI*16. pants***Konfidencialitātes pienākums**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ziņojošās personas identitāti bez šīs personas nepārprotamas piekrišanas neizpauž nevienam, izņemot pilnvarotus darbiniekus, kuru kompetencē ir ziņojumu saņemšana vai turpmākie pasākumi saistībā ar ziņojumiem. Tas attiecas arī uz jebkuru citu informāciju, no kuras var tieši vai netieši izsecināt ziņojošās personas identitāti.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, ziņojošās personas identitāti un jebkuru citu 1. punktā minēto informāciju var izpaust tikai tad, ja tas ir nepieciešams un samērīgs Savienības vai valsts tiesību aktos paredzēts pienākums saistībā ar valsts iestāžu veiktu izmeklēšanu vai tiesvedību, tostarp nolūkā aizsargāt iesaistītās personas tiesības uz aizstāvību.
3. Uz izpaušanu, ievērojot 2. punktā noteikto atkāpi, attiecas pienācīgi aizsardzības pasākumi saskaņā ar piemērojamiem Savienības un valsts noteikumiem. Jo īpaši ziņojošās personas iepriekš informē par viņu identitātes izpaušanu, izņemot gadījumos, kad šāda informēšana kaitētu saistītai izmeklēšanai vai tiesvedībai. Ja kompetentā iestāde informē ziņojošās personas, tā tām nosūta rakstisku paskaidrojumu, kurā izskaidro attiecīgo konfidencialo datu izpaušanas iemeslus.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes, kas saņem informāciju par pārkāpumiem, kura ietver komercnoslēpumus, neizmanto vai neizpauž minētos komercnoslēpumus nolūkos, kas pārsniedz to, kas nepieciešams pienācīgiem turpmākajiem pasākumiem.

*17. pants***Personas datu apstrāde**

Jebkādu personas datu apstrādi, kas veikta saskaņā ar šo direktīvu, tostarp kompetento iestāžu veiktu personas datu apmaiņu vai nosūtīšanu, veic atbilstīgi Regulai (ES) 2016/679 un Direktīvai (ES) 2016/680. Jebkādu informācija apmaiņu vai nosūtīšanu, ko veic Savienības iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras, veic saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1725.

▼B

Personas datus, kas nepārprotami nav būtiski konkrēta ziņojuma izskatīšanai, nevāc, vai, ja tie nejauši savākti, nekavējoties dzēš.

*18. pants***Ziņojumu reģistrēšana**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka privāto un publisko tiesību juridiskās personas un kompetentās iestādes reģistrē visus saņemtos ziņojumus atbilstīgi šīs direktīvas 16. pantā paredzētajām konfidencialitātes prasībām. Ziņojumus glabā ne ilgāk par laiku, kas ir nepieciešams un samērīgs, lai izpildītu ar šo direktīvu noteiktās prasības vai citas prasības, ko nosaka Savienības vai valsts tiesību akti.

2. Ja ziņošanai tiek izmantota tālruņa līnija ar ierakstīšanas iespēju vai cita balss ziņapmaiņas sistēma ar ierakstīšanas iespēju, ar ziņojošās personas piekrišanu privāto un publisko tiesību juridiskajām personām un kompetentajām iestādēm ir tiesības dokumentēt mutisko ziņošanu vienā no turpmāk minētajiem veidiem:

- a) veicot sarunas ierakstu pastāvīgā un izgūstamā formā; vai
- b) ar pilnīgu un precīzu sarunas pierakstu, ko sagatavojuši darbinieki, kas atbildīgi par rīcību ar ziņojumu.

Publisko un privāto tiesību juridiskās personas un kompetentās iestādes piedāvā ziņojošai personai iespēju pārbaudīt, izlabot un apstiprināt sarunas pierakstu ar parakstu.

3. Ja ziņošanai tiek izmantota tālruņa līnija bez ierakstīšanas iespējas vai cita balss ziņapmaiņas sistēma bez ierakstīšanas iespēju, privāto un publisko tiesību juridiskajām personām un kompetentajām iestādēm ir tiesības dokumentēt mutisko ziņošanu precīzā sarunas protokolā, kuru raksta darbinieki, kas atbildīgi par rīcību ar ziņojumu. Publisko un privāto tiesību juridiskās personas un kompetentās iestādes piedāvā ziņojošai personai iespēju pārbaudīt, izlabot un apstiprināt sarunas protokolu ar parakstu.

4. Ja persona pieprasa tikšanos ar privāto un publisko tiesību juridisko personu vai kompetento iestāžu darbiniekiem ziņošanas nolūkā, ievērojot 9. panta 2. punktu un 12. panta 2. punktu, privāto un publisko tiesību juridiskās personas un kompetentās iestādes ar ziņojošās personas piekrišanu nodrošina pilnīga un precīza sanāksmes pieraksta glabāšanu pastāvīgā un izgūstamā formā.

Privāto un publisko tiesību juridiskajām personām un kompetentajām iestādēm ir tiesības dokumentēt sanāksmes pierakstu vienā no minētajiem veidiem:

- a) veicot sarunas ierakstu pastāvīgā un izgūstamā formā; vai
- b) ar precīzu tikšanās protokolu, kuru sagatavo darbinieki, kas atbildīgi par rīcību ar ziņojumu.

▼B

Publisko un privāto tiesību juridiskās personas un kompetentās iestādes piedāvā ziņojošai personai iespēju pārbaudīt, izlabot un apstiprināt tikšanās protokolu ar parakstu.

VI NODAĻA

AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI

*19. pants***Represiju aizliegums**

Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai aizliegtu jebkādas represijas pret 4. pantā minētajām personām, tostarp represiju draudus un represiju mēģinājumus, tostarp jo īpaši šādā formā:

- a) atcelšana no amata, pagaidu atlaišana no darba, atlaišana vai līdzvērtīgas darbības;
- b) pazemināšana amatā vai paaugstinājuma liegšana;
- c) pienākumu maiņa, darbavietas atrašanās vietas maiņa, algas samazinājums, darba laika izmaiņas;
- d) apmācību liegšana;
- e) negatīvs darba novērtējums vai darba atsauksme;
- f) jebkādu disciplināru pasākumu uzlikšana un piemērošana, rājiens vai cits sods, tostarp naudas sods;
- g) spaidi, iebiedēšana, aizskaršana vai izstumšana;
- h) diskriminācija, neizdevīgs stāvoklis vai netaisnīga attieksme;
- i) terminēta darba līguma nepārveidošana par pastāvīgu līgumu, ja darba ņēmējam bija leģitīms pamats domāt, ka viņam tiks piedāvāta pastāvīga nodarbinātība;
- j) terminēta darba līguma priekšlaicīga izbeigšana vai neatjaunošana;
- k) kaitējums, tostarp personas reputācijai, jo īpaši sociālajos plašsaziņas līdzekļos, vai finansiāls zaudējums, tostarp darījumdarbības zaudējums un ienākumu zudums;
- l) iekļaušana melnajā sarakstā, pamatojoties uz formālu vai neformālu nozares vai sektora līmeņa nolīgumu, kas var nozīmēt, ka persona turpmāk nevarēs atrast darbu attiecīgajā nozarē vai sektorā;
- m) preču vai pakalpojumu piegādes līguma priekšlaicīga izbeigšana vai atcelšana;
- n) licences vai atļaujas anulēšana;
- o) psihiatriska vai medicīniska atzinuma pieprasījumi.

20. pants

Atbalsta pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 4. pantā minētajām personām attiecīgā gadījumā ir pieejami atbalsta pasākumi, jo īpaši šādi:
 - a) sabiedrībai ir viegli pieejama un bezmaksas piekļuve visaptverošai un neatkarīgai informācijai un konsultācijām par procedūrām un tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas paredzēti aizsardzībai pret represijām, un par iesaistītās personas tiesībām;
 - b) piekļuve efektīvai kompetento iestāžu palīdzībai saistībā ar jebkādu atbilstošu iestādi, kas ir iesaistījies to aizsardzībā pret represijām, tostarp, ja tas ir paredzēts valsts tiesību aktos, fakta, ka tās kvalificējas šajā direktīvā paredzētajai aizsardzībai, apstiprinājumam; un
 - c) piekļuve juridiskajai palīdzībai kriminālprocesā un pārrobežu civilprocesā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/1919 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/52/EK ⁽¹⁾ un piekļuve juridiskajai palīdzībai citos procesos, un juridiskajām konsultācijām vai cita veida juridiskajai palīdzībai saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
2. Dalībvalstis var nodrošināt finansiālu palīdzību un atbalsta pasākumus, tostarp psiholoģisko atbalstu, ziņojošām personām tiesvedības laikā.
3. Šajā pantā minētos atbalsta pasākumus attiecīgā gadījumā var nodrošināt informācijas centrs vai vienota un skaidri noteikta neatkarīga administratīvā iestāde.

21. pants

Pasākumi aizsardzībai pret represijām

1. Dalībvalstis veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka 4. pantā minētās ziņojošās personas tiek aizsargātas pret represijām. Šādi pasākumi jo īpaši ietver šā panta 2. līdz 8. punktā minētos pasākumus.
2. Neskarot 3. panta 2. un 3. punktu, ja personas ziņo informāciju par pārkāpumiem vai publisko informāciju saskaņā ar šo direktīvu, tad neuzskata, ka tās ir pārkāpušas jebkādu ierobežojumu attiecībā uz informācijas izpaušanu, un tām neiestājas nekāda veida atbildība par šādu ziņojumu vai informācijas publiskošanu, ar noteikumu, ka tām bija saprātīgi iemesli domāt, ka šādas informācijas ziņošana vai publiskošana bija nepieciešama, lai darītu zināmu pārkāpumu, ievērojot šo direktīvu.
3. Ziņojošām personām neiestājas atbildība par ziņotās vai publicētās informācijas iegūšanu vai piekļuvi tai ar noteikumu, ka šāda iegūšana vai piekļuve nebija atsevišķs noziedzīgs nodarījums. Gadījumā, ja iegūšana vai piekļuve bija šāds atsevišķs noziedzīgs nodarījums, kriminālatbildību arī turpmāk reglamentē piemērojami valsts tiesību akti.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīva 2008/52/EK par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komercietās (OV L 136, 24.5.2008., 3. lpp.).

▼B

4. Jebkuru citu ziņojošo personu iespējamo atbildību, kas izriet no darbības vai bezdarbības, kura nav saistīta ar ziņošanu vai informācijas publiskošanu vai kura nav nepieciešama, lai darītu zināmu pārkāpumu, ievērojot šo direktīvu, turpina reglamentēt piemērojamie valsts tiesību akti.

5. Tiesā vai citas iestādes procesā par ziņojošai personai nodarīto kaitējumu un ar nosacījumu, ka minētā persona pierāda, ka tā ir ziņojusi vai publiskojusi informāciju un tai ir nodarīts kaitējums, pieņem, ka nodarītais kaitējums ir represija par ziņojumu vai informācijas publiskošanu. Šādos gadījumos personai, kas īstenojusi kaitējošo pasākumu, jāpierāda, ka minētais pasākums bijis balstīts uz pienācīgi pamatotiem iemesliem.

6. Personām, kas minētas 4. pantā, ir piekļuve atbilstošiem korigējošiem pasākumiem aizsardzībai pret represijām, tostarp pagaidu tiesiskajai aizsardzībai, kamēr notiek tiesvedība, saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

7. Tiesvedībā, tostarp par goda aizskaršanu, autortiesību, slepenības vai datu aizsardzības noteikumu pārkāpšanu, komercnoslēpumu izpaušanu vai par kompensācijas prasībām saskaņā ar privātajām, publiskajām vai kolektīvajām darba tiesībām, 4. pantā minētajām personām ziņojuma vai informācijas publiskošanas rezultātā saskaņā ar šo direktīvu neiesitājas nekāda veida atbildība. Minētajām personām ir tiesības paļauties uz to, ka tās var pieprasīt lietas izbeigšanu, pamatojoties uz minēto ziņošanu vai informācijas publiskošanu, ar noteikumu, ka tām bija saprātīgi iemesli domāt, ka ziņošana vai informācijas publiskošana bija nepieciešama, lai darītu zināmu pārkāpumu, ievērojot šo direktīvu.

Ja persona ziņo vai publisko informāciju par pārkāpumiem, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, un minētā informācija ietver komercnoslēpumus, un ja minētā persona atbilst šīs direktīvas nosacījumiem, šādu ziņošanu vai informācijas publiskošanu uzskata par likumīgu saskaņā ar Direktīva (ES) 2016/943 3. panta 2. punkta nosacījumiem.

8. Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai saskaņā ar valsts tiesību aktiem nodrošinātu tiesiskās aizsardzības līdzekļus un pilnīgu kompensāciju par kaitējumu, ko cietušas personas, kas minētas 4. pantā.

22. pants

Iesaistīto personu aizsardzības pasākumi

1. Dalībvalstis saskaņā ar Hartu nodrošina, ka tiek pilnīgi ievērotas iesaistīto personu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un tainīgu tiesu, tostarp nevainīguma prezumpciju, kā arī tiesības uz aizstāvību, tiesības uz uzklaušanās un tiesības piekļūt lietas materiāliem.

2. Kompetentās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem nodrošina, ka iesaistīto personu identitāte tiek aizsargāta, kamēr turpinās izmeklēšana, kas ierosināta pēc ziņojuma vai informācijas publiskošanas.

3. Iesaistīto personu identitātes aizsardzības nolūkā piemēro arī 12., 17. un 18. pantā izklāstītās noteikumus attiecībā uz ziņojošo personu identitātes aizsardzību.

▼B*23. pants***Sankcijas**

1. Dalībvalstis paredz efektīvas, samērīgas un atturošas sankcijas, ko piemēro fiziskām vai juridiskām personām, kuras:

- a) traucē vai cenšas traucēt ziņošanu;
- b) veic represijas pret 4. pantā minētajām personām;

▼C1

c) uzsāk kaitniecisku tiesvedību pret 4. pantā minētajām personām;

▼B

d) pārkāpj pienākumu saglabāt ziņojošo personu identitātes konfidencialitāti, kā minēts 16. pantā.

2. Dalībvalstis paredz efektīvas, samērīgas un atturošas sankcijas, kas piemērojamas ziņojošām personām, ja ir pierādīts, ka tās ir apzināti ziņojušas vai publiskojušas nepatiesu informāciju. Dalībvalstis paredz arī pasākumus, ar ko saskaņā ar valsts tiesību aktiem kompensē kaitējumu, kuru radījuši šādi ziņojumi vai informācijas publiskošana.

*24. pants***Neatteikšanās no tiesībām un tiesiskās aizsardzības līdzekļiem**

Dalībvalstis nodrošina, ka no šajā direktīvā paredzētajām tiesībām un tiesiskās aizsardzības līdzekļiem nevar atteikties vai tos nevar ierobežot ne ar kādu vienošanos, politiku, nodarbinātības veidu vai apstākļiem, tostarp ar pirmstiesas izlīgumu.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI*25. pants***Labvēlīgāks režīms un aizsardzības līmeņa nepazemināšanas klauzula**

1. Neskarot 22. pantu un 23. panta 2. punktu, dalībvalstis var ieviest vai saglabāt noteikumus, kas ir labvēlīgāki ziņojošo personu tiesību aizsardzībai nekā šajā direktīvā paredzētie noteikumi.

2. Šīs direktīvas īstenošana nekādā gadījumā nerada pietiekamu pamatojumu tam, lai pazeminātu to aizsardzības līmeni, ko dalībvalstis jau nodrošina jomās, uz kurām attiecas šī direktīva.

*26. pants***Transponēšana un pārejas periods**

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2021. gada 17. decembrim.

▼B

2. Atkāpjoties no 1. punkta, attiecībā uz privāto tiesību juridiskajām personām, kurās ir 50 līdz 249 darba ņēmēji, dalībvalstīs līdz 2023. gada 17. decembrim stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu pienākumu izveidot 8. panta 3. punktā noteiktos iekšējos ziņošanas kanālus.

3. Kad dalībvalstis pieņem 1. un 2. punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

*27. pants***Ziņošana, novērtēšana un pārskatīšana**

1. Dalībvalstis sniedz Komisijai visu attiecīgo informāciju par šīs direktīvas īstenošanu un piemērošanu. Pamatojoties uz iesniegto informāciju, Komisija līdz 2023. gada 17. decembrim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas īstenošanu un piemērošanu.

2. Neskarot ziņošanas pienākumus, kas noteikti citos Savienības tiesību aktos, dalībvalstis katru gadu iesniedz Komisijai – vēlams apkopotā veidā – turpmāk uzskaitītos statistikas datus par ziņojumiem, kas minēti III nodaļā, ja tie attiecīgajā dalībvalstī ir pieejami centralizētā līmenī:

- a) kompetento iestāžu saņemto ziņojumu skaits;
- b) ziņojumu rezultātā uzsākto izmeklēšanu un tiesvedību skaits un to iznākums; un
- c) nodarītā finanšu kaitējuma, ja tāds konstatēts, novērtējums un summas, kas atgūtas pēc izmeklēšanas un tiesvedības par attiecīgajiem ziņotajiem pārkāpumiem.

3. Komisija līdz 2025. gada 17. decembrim, ņemot vērā savu atbildību 1. punktam iesniegto ziņojumu un dalībvalstu statistiku, kas iesniegta saskaņā ar 2. punktu, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtēta to valsts tiesību aktu ietekme, ar kuriem transponē šo direktīvu. Ziņojumā tiek novērtēts veids, kādā direktīva ir darbojusies, un apsvērta vajadzība veikt papildu pasākumus, tostarp, ja nepieciešams, grozījumus ar mērķi paplašināt direktīvas darbības jomu, attiecinot to arī uz citiem Savienības tiesību aktiem vai jomām, jo īpaši uz darba vides uzlabošanu, lai aizsargātu darba ņēmēju veselību un drošību, un uz darba apstākļiem.

Papildus pirmajā daļā minētajam novērtējumam ziņojumā novērtē, kā dalībvalstis izmantojušas esošos sadarbības mehānismus kā daļu no to pienākuma veikt turpmākus pasākumus saistībā ar pārkāpumiem, kuri ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, un vispārīgāk – kā tās sadarbojas, ja ir izdarīti pārkāpumi ar pārrobežu dimensiju.

4. Komisija 1. un 3. punktā minētos ziņojumus publisko un dara viegli pieejamus.

▼B

28. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

29. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

PIELIKUMS

I daļa

- A. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts – publiskais iepirkums
1. Procedūras noteikumi attiecībā uz publisko iepirkumu un koncesiju piešķiršanu, līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu aizsardzības un drošības nozarē un uz līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, ko īsteno juridiskās personas, kuras darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu jomās, kā arī uz jebkuriem citiem līgumiem, kā nosaka:
 - i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.);
 - iv) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/81/EK (2009. gada 13. jūlijs), ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK (OV L 216, 20.8.2009., 76. lpp.).
 2. Pārskatīšanas procedūras, ko reglamentē:
 - i) Padomes Direktīva 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 76, 23.3.1992., 14. lpp.);
 - ii) Padomes Direktīva 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV L 395, 30.12.1989., 33. lpp.).
- B. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts – finanšu pakalpojumi, produkti un tirgi un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršana
- Noteikumi, ar ko izveido tiesisko regulējumu, uzraudzības sistēmu un patērētāju un ieguldītāju aizsardzību attiecībā uz Savienības finanšu pakalpojumiem un kapitāla tirgiem, banku, kredītu, ieguldījumu, apdrošināšanas un pārapirošināšanas, arodpensiju un privāto pensiju produktiem, vērtspapīru, ieguldījumu fondu un maksājumu pakalpojumiem un darbībām, kas uzskaitīti I pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.), kā nosaka:
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.);

▼B

- iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 236/2012 (2012. gada 14. marts) par īso pārdošanu un dažiem kredītriska mijmaiņas darījumu aspektiem (OV L 86, 24.3.2012., 1. lpp.);
- iv) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 345/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas riska kapitāla fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 1. lpp.);
- v) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 346/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 18. lpp.);
- vi) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītliģumiem saistībā ar mājokļa neku-stamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 60, 28.2.2014., 34. lpp.);
- vii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 537/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par īpašām prasībām attiecībā uz obligātajām revīzijām sabiedriskas nozīmes struktūrās un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2005/909/EK (OV L 158, 27.5.2014., 77. lpp.);
- viii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 600/2014 (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 84. lpp.);
- ix) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.);
- x) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/25/EK (2004. gada 21. aprīlis) par pārņemšanas piedāvājumiem (OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.);
- xi) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/36/EK (2007. gada 11. jūlijs) par biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu (OV L 184, 14.7.2007., 17. lpp.);
- xii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informā-ciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.);
- xiii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.);
- xiv) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1011 (2016. gada 8. jūnijs) par indeksiem, ko izmanto kā etalonus finanšu instrumentos un finanšu liģumos vai ieguldījumu fondu darbības rezultātu mērīšanai, un ar kuru groza Direktīvu 2008/48/EK, Direktīvu 2014/17/ES un Regulu (ES) Nr. 596/2014 (OV L 171, 29.6.2016., 1. lpp.);
- xv) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošinā-šanas un pārapirošināšanas jomā (Maksāspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.);

▼B

- xvi) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.);
 - xvii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes Direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 98/78/EK un 2000/12/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.);
 - xviii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.);
 - xix) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensācijas sistēmām (OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.);
 - xx) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).
- C. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkts – produktu drošība un atbilstība
1. Savienības tirgū laistiem produktiem piemērojamās drošības un atbilstības prasības, kuras nosaka un reglamentē:
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību (OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.);
 - ii) Savienības saskaņošanas tiesību akti par ražojumiem, tostarp marķēšanas prasības, kas nav pārtika, barība, cilvēkiem paredzētas zāles un veterinārās zāles, dzīvi augi un dzīvnieki, cilvēku izcelsmes produkti un augu un dzīvnieku izcelsmes produkti, kas tieši saistīti ar to turpmāku vairošanos, kā uzskaitīts I un II pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2019/1020 (2019. gada 20. jūnijs) par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (OV L 169, 25.6.2019., 1. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva) (OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.).
2. Paaugstināta riska un bīstamu produktu tirdzniecība un izmantošana, kā nosaka:
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/43/EK (2009. gada 6. maijs), ar ko vienkāršo noteikumus un nosacījumus ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem (OV L 146, 10.6.2009., 1. lpp.);
 - ii) Padomes Direktīva 91/477/EEK (1991. gada 18. jūnijs) par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli (OV L 256, 13.9.1991., 51. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 98/2013 (2013. gada 15. janvāris) par sprāgstvielu prekursoru tirdzniecību un lietošanu (OV L 39, 9.2.2013., 1. lpp.).

▼B

- D. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkts – transporta drošība
1. Drošības prasības dzelzceļa nozarē, kuras reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/798 (2016. gada 11. maijs) par dzelzceļa drošību (OV L 138, 26.5.2016., 102. lpp.).
 2. Drošības prasības civilās aviācijas nozarē, kuras reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 996/2010 (2010. gada 20. oktobris) par nelaimes gadījumu un incidentu izmeklēšanu un novēršanu civilajā aviācijā un ar ko atceļ Direktīvu 94/56/EK (OV L 295, 12.11.2010., 35. lpp.).
 3. Drošības prasības ceļu nozarē, kuras reglamentē:
 - i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/96/EK (2008. gada 19. novembris) par ceļu infrastruktūras drošības pārvaldību (OV L 319, 29.11.2008., 59. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/54/EK (2004. gada 29. aprīlis) par minimālajām drošības prasībām Eiropas ceļu tīkla tuneļiem (OV L 167, 30.4.2004., 39. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK (OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.).
 4. Drošības prasības jūrniecības nozarē, kuras reglamentē:
 - i) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 391/2009 (2009. gada 23. aprīlis) par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu inspekcijas un apskates (OV L 131, 28.5.2009., 11. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 392/2009 (2009. gada 23. aprīlis) par pasažieru pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos uz jūras (OV L 131, 28.5.2009., 24. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/90/ES (2014. gada 23. jūlijs) par kuģu aprīkojumu un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 96/98/EK (OV L 257, 28.8.2014., 146. lpp.);
 - iv) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/18/EK (2009. gada 23. aprīlis), ar ko nosaka pamatprincipus negadījumu izmeklēšanai jūras transporta nozarē un groza Padomes Direktīvu 1999/35/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/59/EK (OV L 131, 28.5.2009., 114. lpp.);
 - v) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/106/EK (2008. gada 19. novembris) par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni (OV L 323, 3.12.2008., 33. lpp.);
 - vi) Padomes Direktīva 98/41/EK (1998. gada 18. jūnijs) par to personu reģistrāciju, kas atrodas uz pasažieru kuģiem, kuri kursē uz Kopienas dalībvalstu ostām vai no tām (OV L 188, 2.7.1998., 35. lpp.);
 - vii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/96/EK (2001. gada 4. decembris), ar ko nosaka saskaņotas prasības un procedūras beramkravu kuģu drošai iekraušanai un izkraušanai (OV L 13, 16.1.2002., 9. lpp.).
 5. Drošības prasības, ko reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/68/EK (2008. gada 24. septembris) par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (OV L 260, 30.9.2008., 13. lpp.).

▼B

- E. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta v) punkts – vides aizsardzība
1. Jebkurš noziedzīgs nodarījums vides aizsardzības jomā, ko reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/99/EK (2008. gada 19. novembris) par vides krimināltiesisko aizsardzību (OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.), vai jebkura nelikumīga rīcība, kas ir pretrunā Direktīvas 2008/99/EK pielikumos uzskaitītajiem tiesību aktiem;
 2. Noteikumi par vidi un klimatu, kā nosaka:
 - i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/27/ES (2012. gada 25. oktobris) par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK (OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.);
 - iv) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 525/2013 (2013. gada 21. maijs) par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.);
 - v) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.);
 3. Noteikumi par ilgtspējīgu attīstību un atkritumu apsaimniekošanu, kā nosaka:
 - i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1257/2013 (2013. gada 20. novembris) par kuģu pārstrādi un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1013/2006 un Direktīvu 2009/16/EK (OV L 330, 10.12.2013., 1. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 649/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par bīstamo ķīmisko vielu eksportu un importu (OV L 201, 27.7.2012., 60. lpp.);
 4. Noteikumi par jūras, gaisa un trokšņa piesārņojumu, kā nosaka:
 - i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/94/EK (1999. gada 13. decembris) attiecībā uz patērētājiem domātas informācijas pieejamību par degvielas ekonomiju un CO₂ emisijām saistībā ar jaunu vieglo automobiļu tirdzniecību (OV L 12, 18.1.2000., 16. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/81/EK (2001. gada 23. oktobris) par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēru piesārņojošām vielām (OV L 309, 27.11.2001., 22. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/49/EK (2002. gada 25. jūnijs) par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību (OV L 189, 18.7.2002., 12. lpp.);

▼B

- iv) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 782/2003 (2003. gada 14. aprīlis) par aizliegumu attiecībā uz alvorganiskajiem savienojumiem uz kuģiem (OV L 115, 9.5.2003., 1. lpp.);
 - v) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļidzināšanu (OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.);
 - vi) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/35/EK (2005. gada 7. septembris) par kuģu radīto piesārņojumu un par sankciju ieviešanu par pārkāpumiem (OV L 255, 30.9.2005., 11. lpp.);
 - vii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 166/2006 (2006. gada 18. janvāris) par Eiropas Piesārņojošo vielu un izmešu pārneses reģistra ieviešanu un Padomes Direktīvu 91/689/EEK un 96/61/EK grozīšanu (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.);
 - viii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/33/EK (2009. gada 23. aprīlis) par tīro un energoefektīvo autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu (OV L 120, 15.5.2009., 5. lpp.);
 - ix) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 443/2009 (2009. gada 23. aprīlis), ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem (OV L 140, 5.6.2009., 1. lpp.);
 - x) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2009 (2009. gada 16. septembris) par ozona slāni noārdošām vielām (OV L 286, 31.10.2009., 1. lpp.);
 - xi) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/126/EK (2009. gada 21. oktobris) par benzīna tvaiku uztveršanas otro pakāpi degvielas uzpildes stacijās, uzpildot degvielu mehāniskajos transportlīdzekļos (OV L 285, 31.10.2009., 36. lpp.);
 - xii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 510/2011 (2011. gada 11. maijs) par emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem kravas automobiļiem saistībā ar Savienības integrēto pieeju vieglo transportlīdzekļu CO₂ emisiju samazināšanai (OV L 145, 31.5.2011., 1. lpp.);
 - xiii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/94/ES (2014. gada 22. oktobris) par alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanu (OV L 307, 28.10.2014., 1. lpp.);
 - xiv) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/757 (2015. gada 29. aprīlis) par jūras transporta oglekļa dioksīda emisiju monitoringu, ziņošanu un verifikāciju un ar ko groza Direktīvu 2009/16/EK (OV L 123, 19.5.2015., 55. lpp.);
 - xv) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2193 (2015. gada 25. novembris) par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošu vielu emisiju gaisā no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām (OV L 313, 28.11.2015., 1. lpp.).
5. Noteikumi par ūdens un augsnes aizsardzību un apsaimniekošanu, kā nosaka:
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/60/EK (2007. gada 23. oktobris) par plūdu riska novērtējumu un pārvaldību (OV L 288, 6.11.2007., 27. lpp.);

▼B

- ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/105/EK (2008. gada 16. decembris) par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā, un ar ko groza un sekojoši atceļ Padomes Direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK, 86/280/EEK, un ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK (OV L 348, 24.12.2008., 84. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.).
6. Noteikumi par dabas un bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, kā nosaka:
- i) Padomes Regula (EK) Nr. 1936/2001 (2001. gada 27. septembris), ar ko nosaka kontroles pasākumus, kuri piemērojami tālu migrējošu zivju noteiktu krājumu zvejai (OV L 263, 3.10.2001., 1. lpp.);
 - ii) Padomes Regula (EK) Nr. 812/2004 (2004. gada 26. aprīlis), ar ko nosaka pasākumus attiecībā uz vaļveidīgo nejaūšu nozveju zvejniecībā un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 88/98 (OV L 150, 30.4.2004., 12. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1007/2009 (2009. gada 16. septembris) par tirdzniecību ar izstrādājumiem no roņiem (OV L 286, 31.10.2009., 36. lpp.);
 - iv) Padomes Regula (EK) Nr. 734/2008 (2008. gada 15. jūlijs) par jutīgu jūras ekosistēmu aizsardzību atklātajā jūrā pret negatīvo ietekmi, ko rada grunts zvejas rīki (OV L 201, 30.7.2008., 8. lpp.);
 - v) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.);
 - vi) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 995/2010 (2010. gada 20. oktobris), ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus (OV L 295, 12.11.2010., 23. lpp.);
 - vii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1143/2014 (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību (OV L 317, 4.11.2014., 35. lpp.).
7. Noteikumi par ķīmikālijām, kā nosaka Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).
8. Noteikumi par bioloģiskajiem produktiem, kā nosaka Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/848 (2018. gada 30. maijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 (OV L 150, 14.6.2018., 1. lpp.).
- F. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta vi) punkts – pretradiācijas aizsardzība un kodoldrošums
- Noteikumi par kodoldrošumu, kā nosaka:
- i) Padomes Direktīva 2009/71/Euratom (2009. gada 25. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kodoliekārtu kodoldrošības pamatstruktūru (OV L 172, 2.7.2009., 18. lpp.);

▼B

- ii) Padomes Direktīva 2013/51/Euratom (2013. gada 22. oktobris), ar ko nosaka iedzīvotāju veselības aizsardzības prasības attiecībā uz radioaktīvām vielām dzeramajā ūdenī (OV L 296, 7.11.2013., 12. lpp.);
 - iii) Padomes Direktīva 2013/59/Euratom (2013. gada 5. decembris), ar ko nosaka drošības pamatstandartus aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajiem draudiem un atceļ Direktīvu 89/618/Euratom, Direktīvu 90/641/Euratom, Direktīvu 96/29/Euratom, Direktīvu 97/43/Euratom un Direktīvu 2003/122/Euratom (OV L 13, 17.1.2014., 1. lpp.);
 - iv) Padomes Direktīva 2011/70/Euratom (2011. gada 19. jūlijs), ar ko izveido Kopienas sistēmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgai un drošai apsaimniekošanai (OV L 199, 2.8.2011., 48. lpp.);
 - v) Padomes Direktīva 2006/117/Euratom (2006. gada 20. novembris) par radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas pārvadājumu uzraudzību un kontroli (OV L 337, 5.12.2006., 21. lpp.);
 - vi) Padomes Regula (Euratom) 2016/52 (2016. gada 15. janvāris), ar ko nosaka maksimālos pieļaujamos pārtikas un barības radioaktīvā piesārņojuma līmeņus pēc kodolavārijas vai jebkuras citas radiācijas avārijas situācijas un atceļ Padomes Regulu (Euratom) Nr. 3954/87 un Komisijas Regulas (Euratom) Nr. 944/89 un (Euratom) Nr. 770/90 (OV L 13, 20.1.2016., 2. lpp.);
 - vii) Padomes Regula (Euratom) Nr. 1493/93 (1993. gada 8. jūnijs) par radioaktīvo vielu pārvadājumiem starp dalībvalstīm (OV L 148, 19.6.1993., 1. lpp.).
- G. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta vii) punkts – pārtikas un barības nekaitīgums, dzīvnieku veselība un labturība
1. Savienības pārtikas un barības aprites tiesību akti, ko reglamentē vispārīgie principi un prasības, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).
 2. Dzīvnieku veselība, ko reglamentē:
 - i) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/429 (2016. gada 9. marts) par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā (“Dzīvnieku veselības tiesību akts”) (OV L 84, 31.3.2016., 1. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.).
 3. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp.).

▼B

4. Noteikumi par dzīvnieku aizsardzību un labturību, kā nosaka:
- i) Padomes Direktīva 98/58/EK (1998. gada 20. jūlijs) par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.);
 - ii) Padomes Regula (EK) Nr. 1/2005 (2004. gada 22. decembris) par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97 (OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.);
 - iii) Padomes Regula (EK) Nr. 1099/2009 (2009. gada 24. septembris) par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā (OV L 303, 18.11.2009., 1. lpp.);
 - iv) Padomes Direktīva 1999/22/EK (1999. gada 29. marts) attiecībā uz savvaļas dzīvnieku turēšanu zooloģiskajos dārzos (OV L 94, 9.4.1999., 24. lpp.);
 - v) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/63/ES (2010. gada 22. septembris) par zinātniskiem mērķiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 276, 20.10.2010., 33. lpp.).
- H. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta viii) punkts – sabiedrības veselība
1. Pasākumi, ar ko nosaka augstus kvalitātes un drošības standartus cilvēku izcelsmes orgāniem un vielām, kurus reglamentē:
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/98/EK (2003. gada 27. janvāris), ar kuru nosaka kvalitātes un drošības standartus attiecībā uz cilvēka asins un asins komponentu savākšanu, testēšanu, apstrādi, uzglabāšanu un izplatīšanu, kā arī groza Direktīvu 2001/83/EK (OV L 33, 8.2.2003., 30. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/23/EK (2004. gada 31. marts) par kvalitātes un drošības standartu noteikšanu cilvēka audu un šūnu ziedošanai, ieguvei, testēšanai, apstrādei, konservācijai, uzglabāšanai un izplatīšanai (OV L 102, 7.4.2004., 48. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/53/ES (2010. gada 7. jūlijs) par transplantācijai paredzētu cilvēku orgānu kvalitātes un drošības standartiem (OV L 207, 6.8.2010., 14. lpp.).
2. Pasākumi, ar ko nosaka augstus kvalitātes un drošības standartus zālēm un medicīnas ierīcēm, kurus reglamentē:
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 141/2000 (1999. gada 16. decembris) par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai (OV L 18, 22.1.2000., 1. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/6 (2018. gada 11. decembris) par veterinārajām zālēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/82/EK (OV L 4, 7.1.2019., 43. lpp.);
 - iv) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrācijas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV L 136, 30.4.2004., 1. lpp.);

▼B

- v) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1901/2006 (2006. gada 12. decembris) par pediatrijā lietojamām zālēm un par grozījumiem Regulā (EEK) Nr. 1768/92, Direktīvā 2001/20/EK, Direktīvā 2001/83/EK un Regulā (EK) Nr. 726/2004 (OV L 378, 27.12.2006., 1. lpp.);
 - vi) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1394/2007 (2007. gada 13. novembris) par uzlabotas terapijas zālēm un ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK un Regulu (EK) Nr. 726/2004 (OV L 324, 10.12.2007., 121. lpp.);
 - vii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 536/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par cilvēkiem paredzētu zāļu klīniskajām pārbaudēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/20/EK (OV L 158, 27.5.2014., 1. lpp.).
3. Pacientu tiesības, ko reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (OV L 88, 4.4.2011., 45. lpp.).
4. Tabakas un saistīto izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana, ko reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/40/ES (2014. gada 3. aprīlis) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK (OV L 127, 29.4.2014., 1. lpp.).
- I. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta ix) punkts – patērētāju tiesību aizsardzība
- Patērētāju tiesības un aizsardzība, ko reglamentē:
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/6/EK (1998. gada 16. februāris) par patērētāju aizsardzību, norādot patērētājiem piedāvātu produktu cenas (OV L 80, 18.3.1998., 27. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/770 (2019. gada 20. maijs) par dažiem digitālā satura un digitālo pakalpojumu piegādes līgumu aspektiem (OV L 136, 22.5.2019., 1. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/771 (2019. gada 20. maijs) par atsevišķiem preču pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV L 136, 22.5.2019., 28. lpp.);
 - iv) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/44/EK (1999. gada 25. maijs) par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām (OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.);
 - v) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 90/619/EEK un Direktīvās 97/7/EK un 98/27/EK (OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.);
 - vi) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.);

▼B

- vii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.);
 - viii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.);
 - ix) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/92/ES (2014. gada 23. jūlijs) par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām (OV L 257, 28.8.2014., 214. lpp.).
- J. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta x) punkts – privātās dzīves un personas datu aizsardzība un tīkla un informācijas sistēmu drošība
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privātumu un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 6. jūlija Direktīva (ES) 2016/1148 par pasākumiem nolūkā panākt vienādi augsta līmeņa tīklu un informācijas sistēmu drošību visā Savienībā (OV L 194, 19.7.2016., 1. lpp.).

II daļa

Direktīvas 3. panta 1. punkts attiecas uz turpmāk minētajiem Savienības tiesību aktiem.

A. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts – finanšu pakalpojumi, produkti un tirgi un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršana

1. Finanšu pakalpojumi:

- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.);
- ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2341 (2016. gada 14. decembris) par arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (AKUI) darbību un uzraudzību (OV L 354, 23.12.2016., 37. lpp.);
- iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.);
- iv) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (Tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV L 173, 12.6.2014., 1. lpp.);

▼B

- v) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.);
 - vi) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.);
 - vii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.);
 - viii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1286/2014 (2014. gada 26. novembris) par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem (OV L 352, 9.12.2014., 1. lpp.);
 - ix) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2365 (2015. gada 25. novembris) par vērtspapīru finansēšanas darījumu un atkalizmantošanas pārredzamību un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 337, 23.12.2015., 1. lpp.);
 - x) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/97 (2016. gada 20. janvāris) par apdrošināšanas izplatīšanu (OV L 26, 2.2.2016., 19. lpp.);
 - xi) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1129 (2017. gada 14. jūnijs) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību regulētā tirgū, un ar ko atceļ Direktīvu 2003/71/EK (OV L 168, 30.6.2017., 12. lpp.).
2. Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršana:
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/847 (2015. gada 20. maijs) par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 141, 5.6.2015., 1. lpp.).
- B. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkts – transporta drošība
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 376/2014 (2014. gada 3. aprīlis) par ziņošanu, analīzi un turpmākajiem pasākumiem attiecībā uz atgadījumiem civilajā aviācijā un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 996/2010 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/42/EK, Komisijas Regulas (EK) Nr. 1321/2007 un (EK) Nr. 1330/2007 (OV L 122, 24.4.2014., 18. lpp.);
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/54/ES (2013. gada 20. novembris) par dažiem karoga valsts atbildības aspektiem attiecībā uz atbilstību 2006. gada Konvencijai par darbu jūrniecībā un tās izpildi (OV L 329, 10.12.2013., 1. lpp.);
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/16/EK (2009. gada 23. aprīlis) par ostas valsts kontroli (OV L 131, 28.5.2009., 57. lpp.).
- C. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta v) punkts – vides aizsardzība
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/30/ES (2013. gada 12. jūnijs) par to darbību drošumu, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, un ar kuru groza Direktīvu 2004/35/EK (OV L 178, 28.6.2013., 66. lpp.).